



# The Holy See

---

PORANNA MSZA ŚWIĘTA TRANSMITOWANA NA ŻYWO  
Z KAPLICY DOMU ŚWIĘTEJ MARTY

*HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA*

**"Nasza wierność jest odpowiedzią na wierność Boga"**

*Środa, 15 kwietnia 2020 r.*

**[[Multimedia](#)]**

---

## **Wprowadzenie**

Módlmy się dziś za osoby starsze, zwłaszcza te, które są wyizolowane lub przebywają w domach pomocy społecznej. Odczuwają lęk, boją się, że umrą w samotności. Odbierają tę pandemię jako coś agresywnego dla nich. One są naszymi korzeniami, naszą historią. One dały nam wiarę, tradycję, poczucie przynależności do ojczyzny. Módlmy się w ich intencji, aby Pan był przy nich blisko w tej chwili.

## **Homilia**

Wczoraj w rozważaniu mówiliśmy o Marii Magdalenie jako ikonie wierności — wierności Bogu. Lecz czym jest ta wierność Bogu? Jakiemu Bogu? Właśnie Bogu wiernemu.

Nasza wierność jest niczym innym jak odpowiedzią na wierność Boga. Boga, który jest wierny swojemu słowu, który jest wierny swojej obietnicy, który wędruje ze swoim ludem, realizując obietnicę, blisko swojego ludu. Wierny obietnicy — Bóg, który wciąż jest odczuwany jako Zbawca ludu, gdyż jest wierny obietnicy. Bóg, który potrafi zrobić na nowo rzeczy, stworzyć na nowo, tak jak to uczynił w przypadku owego chromego od urodzenia, któremu stworzył na nowo stopy,

uzdrowił go (por. Dz 3, 6-8), Bóg, który uzdrawia, Bóg, który zawsze niesie pocieszenie swojemu ludowi. Bóg, który stwarza na nowo. Stwarzanie na nowo — to jest Jego wierność wobec nas. Stwarzanie na nowo, które jest wspanialsze od stworzenia.

Bóg, który działa i nieustrudzenie pracuje — mówimy «pracuje», «*ad instar laborantis*» (por. św. Ignacy Lojola, Ćwiczenia duchowne 236), jak mówią teolodzy — aby prowadzić dalej lud, i nie boi się «zmęczenia», by tak powiedzieć... Jak ten pasterz, który gdy po powrocie do domu spostrzega się, że brakuje mu jednej owcy, idzie, wraca, by szukać tej owcy, która gdzieś się zabłąkała (por. Mt 18, 12-14). Pasterz, który pracuje w nadgodzinach, ale z miłości, przez wierność... I nasz Bóg jest Bogiem, który pracuje w nadgodzinach, jednak nie za wynagrodzeniem — za darmo. To jest wierność bezinteresowności, obfitości. I wierność to tamten ojciec, który potrafi wychodzić tyle razy na taras, wypatrując, czy syn wraca, a nie nuży się wychodzeniem — czeka na niego, żeby świętować (por. Łk 15, 21-24). Wierność Boga jest świętem, jest radością, jest radością tak wielką, że skłania nas do zrobienia tego, co zrobił ten chromy — wszedł do świątyni, chodził, skakał, wielbił Boga (por. Dz 3, 8-9). Wierność Boga jest świętem, jest darmowym świętem. Jest świętem dla nas wszystkich.

Wierność Boga jest wiernością cierpliwą — On ma cierpliwość do swojego ludu, słucha go, prowadzi go, wyjaśnia mu powoli i rozpala jego serce, tak jak to zrobił w przypadku tych dwóch uczniów, którzy odchodzili daleko od Jerozolimy — rozpala ich serca, żeby wrócili do domu (por. Łk 24, 32-33). Wierność Boga jest tym — czego nie wiemy — co wydarzyło się w tamtym dialogu, ale to Bóg wielkoduszny szukał Piotra, który się Go zaparł, który się zaparł. Wiemy tylko, że Pan zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi — co się wydarzyło podczas tego dialogu, tego nie wiemy (por. Łk 24, 34). Wiemy jednak, owszem, że to wierność Boga szukała Piotra. Wierność Boga zawsze nas uprzedza, a nasza wierność zawsze jest odpowiedzią na tę wierność, która nas uprzedza. To Bóg zawsze nas uprzedza. Jak kwiat migdałowca na wiosnę, który zakwita pierwszy.

Być wiernym to wysławiać tę wierność, być wiernym tej wierności. Taka jest odpowiedź na tę wierność.

### **Modlitwa towarzysząca komunii duchowej**

Osoby, które nie mogą przystąpić do komunii św., przyjmą teraz komunię duchową.

«O mój Jezu, wierzę, że jesteś prawdziwie obecny w Najświętszym Sakramencie ołtarza. Kocham Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w mej duszy. Skoro nie mogę przyjąć Cię teraz sakramentalnie, przyjdź duchowo do mego serca. Miłuję Cię już obecnego w moim sercu i łączę się całkowicie z Tobą. Nigdy nie pozwól mi oddalić się od Ciebie».

---

